

delo življenje

GLASILO

DELAVI

ŽAJEC ALFONZ

LOŠKA C. 56

64226 ŽIRI

PINA

ŽIRI

LETNIK 32

SEPTEMBER 1994

Poslovanje je vedno zahtevnejše

Kot ponavadi, je polletje čas, da ugotovljamo dosedanje rezultate in na podlagi le teh

ocenjujemo naše prednosti in slabosti v preteklem obdobju.

Z delavskega sveta podjetja

Uspehi so odvisni od športne kulture

(Nadaljevanje na 2. strani)

15. julija so Alpino obiskali: olimpijski zmagovalec v teku na 30 km Norvežan Thomas Alsgaard, njegov reprezentančni kolega Kristiansen in trener na športni gimnaziji Skrede.

Kot vam je že znano, prva dva že nekaj časa nastopata z našimi smučarskimi čevlji.

Namen obiska je bil, da tudi tuji tekmovalci, ki sodelujejo z nami, spoznajo našo tovarno поблиže – pa tudi našo deželo.

Proizvodnja:

Če vzamemo pod drobnogled najprej našo proizvodnjo, lahko ugotovimo, da smo v prvem polletju letos izdelali 17% več parov čevljev kot lani v istem času. Skupno smo izdelali preko 1.031.000 parov obutve, od tega največ ženskih nizkih (374.000 parov), moške obutve preko 185.000 parov, ženskih sandal 132.000 parov, tekaških 120.000 parov, platinjskih 90.000 parov, smučarskih čevljev 82.000 parov itd.

Skoraj 95% vseh končnih izdelkov je bilo izdelanih v Alpini, 5% pa so izdelali naši kooperanti.

Dnevno je bilo v prvi polovici letošnjega leta v obratih Alpine izdelanih skoraj 8.000 parov obutve, kar je 13% več, kot v enakem obdobju lani. Večinoma je to posledica večjega števila zaposlenih, saj je fizična produktivnost, v primerjavi z lanskim enakim obdobjem, višja za blizu 4%.

Kakovost je bila v okviru pričakovanj.

Izkoriščanje delovnega časa se je letos izboljšalo; tako je manj izostankov, manj je tudi praznikov, več pa rednih dopustov. Opravljenih je bilo tudi za blizu 20% manj nadur kot lani v istem času.

Prodaja in izvoz:

Alpina je v letošnjem prvem polletju prodala kar 83% obutve na tuje trge, 17% pa na domači trg (vrednostno je razmerje 78 : 22). Skupaj znaša prodana količina 845.000 parov obutve.

Zaloge:

V primerjavi s prvim polletjem 1993 se je obrat zalog v proizvodnji rahlo izboljšal, v maloprodajni mreži pa se je obrat zalog poslabšal.

V letošnjem letu so se zaloge obutve (Alpina in dokup) povečale, prav tako pa so zaloge obutve višje.

Po poslovnem poročilu

NAŠ KOMENTAR

Balkanizacija je beseda, ki jo uporablja celo južnoafriški škof Tutu. Kaj to pomeni, če se vse najslabše strani Balkana kristalizirajo v tak mednarodni izraz za lastnosti kot so »šlamparija«, zahrbtna zvitost, netolerantnost, lažnivost... Ali če to prevedemo v poslovni jezik: nesolidna kvaliteta, nespoštovanje dogovorov, korupcije, nekulturnost, je treba na vrat na nos »pobegniti« iz balkanskega kotla, če ne želimo, da bomo v očeh sveta ravno taki kot so drugi v nekdanji Jugoslaviji.

Fizično smo že pobegnili, poslovno bomo trgovali, kjer bomo pač zaslužili najboljše, duhovno (tudi v praksi) pa bomo doma napravili razviti svet, ko bomo vsak zase in vsi skupaj delali kvalitetno; ko bomo spoštovali dogovorjene roke in ostale dogovore s partnerji; ko nam bodo čisto blizu ideje trga in njegovih zakonitosti, pri čemer bomo tudi sami vedeli, da lahko dobim le toliko plače, kolikor z mojim delom na trgu zasluži podjetje.

Ali, da bom znal ceniti ljudi, ki so ustvarjalni, morda bolj kot sem sam, jim pomagati in ne nevoščljivo »metati pole na pod noge«.

Ali, da bom spoštoval drugačnost, kot kvaliteto, ki lahko pripomore k boljšemu delu družbe in tudi k materialni in duhovni blaginji.

»Evropo«, ki bo boljša kot Evropa, lahko ustvarimo le doma in se nam zato ni treba seliti.

N. P.

**DOGOVARJAMO SE -
DOGOVORILI SMO SE**

Preoblikovanje Alpine v delniško družbo

Zbora vlagateljev se je udeležilo zlasti veliko upokoencev

Uspehi so odvisni od športne kulture

(Nadaljevanje s 1. strani)

Malokdaj se nam ponudi prilika, da gostimo olimpijskega zmagovalca. Zato smo ob tej priliki omogočili, da tudi slovenska javnost preko medijev spozna to vrsto našega poslovanja.

Investicije v razvoj in promocijo sodijo v najbolj naravno sodelovanje partnerjev, ki imajo sicer različne cilje, hkrati pa veliko skupnih ali vsaj enakih interesov. Tako je tekel tudi razgovor – najprej o povsem tekmovalnih vprašanjih oz. o tekaškem športu in načrtih. Oba norveška reprezentanta sta povedala, da je borba za uvrstitev v reprezentanco izredno huda in da osvojena olimpijska kolajna pri tem prav nič ne pomaga. Kot je čutili, sta z našo obutvijo zadovoljna.

Na vprašanja novinarjev sta ocenjevala možnosti naših tekmovalcev in na norveškem primeru

ponazorila, da uspehi prihajajo iz množičnosti in splošne športne kulture naroda.

Direktor Bojan Starman in vodja programa tekaške obutve Bogo Filipič sta novinarjem predstavila tudi osnovne usmeritve Alpine zlasti na športnem programu.

Že na začetku obiska pa je direktor kot posebno priznanje Alpine podaril Thomasu Alsgaardu zlato zapestnico. V nadaljevanju, potem ko so norveški gostje odšli, se je direktor o vseh vprašanjih Alpine pogovarjal z novinarji Dela, Dnevnika, Republike, Radia Slovenije, Gorenjskega glasa, Radia Žiri in Radia Kranj.

Novinarji so z zanimanjem spremljali ocene našega direktorja, ki pomenijo tudi nadaljnjo promocijo Alpine v slovenskem prostoru.

N. P.

8. julija je bil v kinodvorani v Žireh sestanek udeležencev notranjega odkupa.

Sestanka se je udeležilo več sto zaposlenih in nekdanjih zaposlenih.

Uvodoma je spregovoril direktor Bojan STARMAN, ki je seznanil navzoče s postopkom lastninjenja, trenutnim položajem Alpine in načrti. V nadaljevanju sta spregovorila še predsednik delavskega sveta in začasni delavski direktor Zoran Kopač in vodja splošnoorganizacijskega sektorja Mojca Gantar.

Za vodjo združenja delničarjev je bil izvoljen Tone Eniko, za namestnika pa Milan Sovinc.

Pogovor je tekel o dosedanjem procesu preoblikovanja podjetja, obravnavali in sprejeli so pravila notranjega odkupa in delničarski sporazum.

N. P.

Za uspešno delovanje delavskega sveta so pomembni tudi strokovni predlogi in ocene, ki jih pripravljajo vodilni in drugi strokovnjaki.

V predsedstvu zbora: direktor Bojan Starman, predsednik delavskega sveta Zoran Kopač, predsednik zbora vlagateljev Tone Eniko in vodja splošnoorganizacijskega sektorja Mojca Gantar.

Za sprejem pravil delovanja delniške družbe je bilo treba tudi nekaj sklepov.

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Obisk ISPO sejma v Münchnu

V drugi polovici avgusta se v svetu odvijajo vsi pomembnejši sejmi, kjer se lahko trži trekking obutev v širšem pomenu besede. Tudi Alpina se preko svojih distributerjev pojavlja na večini teh sejmov, kjer poskušamo tudi z omejenim programom doseči svoj delež. Po oceni poznavalcev je program (v celoti gledano) v porastu in tržne okoliščine je treba izkoristiti.

predvsem v razvitem svetu raste in se pojavlja v različnih oblikah. Hkrati s tem se seveda razvijajo tudi spremljajoče dejavnosti, kot je npr. proizvodnja opreme na tem področju. Čevlji so prav gotovo eden bistvenih elementov opreme, tako z varnostnega kot funkcionalnega vidika. Ker pa v različnih okoljih različno pojmujejo omenjene dejavnike, je

različne potrebe trga upoštevane, ali pa dve oziroma tri ožje, ki bodo prilagojene posameznim trgov. Kakorkoli že, kolekcija 96 bo morala biti pripravljena prej kot letošnja, ker se prodaja po verigah pričena že junija in julija in bo temu treba prilagoditi tudi celotni program priprave kolekcije.

Osnovni nosilni modeli naše trekking kolekcije so zasnovani za nemški oz. srednjeevropski trg, z dodatnimi modeli, ki jih zahteva ameriški in skandinavski trg. Temu moramo dodati še barvitejše modele za francosko okolje, ki ne sprejema nemške umirjenosti in

takoimenovana city linija, ki pa naj bi bila usmeritev (trend), ki prihaja. Ker pa se od trendov ne da živeti, pač pa od naročil, moramo občasno prilagoditi določene modele za konkretne verige. Tako je treba delati vsako leto in se prilagoditi zahtevam trga, zato naslednjo sezono pripravljamo nekaj novosti, ki upamo, da bodo uspešno prodrle na tržišče.

Kot rečeno, enotna formula okvirne tržne politike ni možna, zato se bomo morali tudi v prihodnosti prilagajati zahtevam, ki nam jih bodo postavljala različna tržišča.

Miro KAVČIČ

Nova usmeritev v čevljarstvu industriji je uporaba okolju prijaznih materialov. Čevlji so izdelani iz vegetabilno strojenega usnja ali iz recikliranih materialov (podplati)

Sejem ISPO je nekakšen centralni evropski sejem športnih artiklov in je zato pomemben ne samo za Nemčijo, temveč za celotno Evropo in svet.

Pohodništvo je v času popularizacije okolju prijaznih aktivnosti kar primerna rekreacija in šport, ki zadnja leta

treba za različna okolja pripraviti posebne oziroma dodatne modele v kolekciji. Lahko bi celo rekli, da se na osnovi zahtevanih modelov in barv da razbrati značaj ljudi, ki živijo v nekem okolju.

Zavedamo se, da bomo v bodoče morali pripravljati, ali zelo široko kolekcijo, kjer bodo

mi vam vi nam

Organizacija

Ko se pogovarjamo o poslovnem programu, se vprašujemo - KAJ? Ko bi radi načrte v praksi izvedli, se moramo vprašati - KAKO to organizirati.

Organizacija

Kdor je plačan za organizacijo, naj to delo tudi opravi; podatke naj mu pripravljajo analitiki, delo pa izvajajo operativci.

Kadri

Bolj ko bodo ljudje delali tisto kar jih veseli, bolj bodo uspešni in ustvarjalni.

Kadri

Kader ne pade z neba, treba je neprestano skrbeti, da vsako priliko izkoristimo za strokovni napredek in duševno navezovanje na bodoče okolje in delo.

Denar

Če je glavni cilj podjetništva denar (profit), je treba vedeti, da tega ni, če najprej ne vlagamo v znanje.

Uredništvo

S prvega zasedanja nadzornega sveta, ki ga je sklical predsednik delavskega sveta Zoran Kopač

Predsednik nadzornega sveta je Tomaž Košir

KAKO USTVARJAMO

Pospešena odprema med dopustom

V času kolektivnega dopusta, oziroma prvi teden, ko je bila večina delavcev na zasluženem dopustu, je delo v ekspeditu potekalo s »polno paro«. Povečana odprema se je pričela že en teden pred dopustom, tako, da smo samo zadnji teden iz skladišča odpremili kar 75.000 parov obutve, v glavnem za izvoz. Največ smo izvažali v Rusijo, seveda pa tudi v druge države, npr. Nemčijo, Francijo, Belgijo, ZDA, Kanado...

Med dopustom je bilo živahno predvsem v ekspeditu

Skladišče končnih izdelkov je še vedno polno

To je čas, ko veliko blaga izvažamo s kontejnerji (športno obutve), kar je bolj zahtevno in počasnejše. Vsak dan smo poleg ostalih pošiljk napolnili po en kontejner.

Ker smo kadrovsko slabo zasedeni, so nam bili v veliko pomoč dijaki in študentje, ki so delali med počitnicami, na pomoč pa so nam priskočili tudi delavci iz proizvodnje oziroma režijskih služb.

Prvi teden kolektivnega dopusta sta v odpremi delali dve skupini oziroma 20 ljudi, odpremili pa smo nekaj manj kot 50.000 parov, vse pa je šlo v izvoz.

Poleg odpreme so delali tudi skladiščniki v skladiščih materiala, ki so prevzemali material, ki je prihajal predvsem iz Italije, nekaj več časa pa so imeli tudi za ureditev samih skladišč, saj je med letom to zelo težko, ker se je obseg dela zelo povečal, predvsem na račun kooperantov. Problem, ki se kaže že vse leto, je v slabi kadrovske zasledbi, saj za pomoč ne bo več dijakov in študentov. Ob tem pa izkušnje kažejo, da se s septembrom začne odprema izredno povečevati.

Poleg tega problema pa bi lahko rekel, da je trenutno najbolj pereče pomanjkanje skladiščnega prostora, tako, da trenutno delamo v nemogočih razmerah. Zaloga izgotovljene obutve je v skladišču okoli 380.000 parov (konec avgusta še preko 150.000 parov smučarske in tekaške obutve), od tega pa je veliko obutve, ki so nam jo poslali kooperanti (zapakirano) in je ne moremo sortirati. Poleg tega je potrebno del teh čevljev še dodatno opremiti. Pri Županu na Dobračevi smo po kolektivnem dopustu najeli 200 m² prostora in del zaloge prepeljali tja, vendar je tudi tam prostor že poln.

Ta čas se začne odprema za domače tržišče, zato bi morali artikla vse še presortirati, za kar pa nimamo prostora. Treba je vedeti, da večinoma iz že zapakiranih kartonov jemljemo obutve za posamezne prodajalne. Obutve, ki jo izdelamo za domače tržišče, ni opremljena z deklaracijami, kar nam še daje dodatno delo.

Na koncu bi pohvalil vse delavce v odpremi, skladiščnih materiala in avtoprometa za vestno delo vse leto. Pri tem vsi skupaj upamo, da bo tako prostorska kot kadrovska problematika rešena čimprej.

Milan DRAGOVAN

Na komisiji
za izbor kolekcije
je pomembna ustrezna
predstavitev modelov

Alpina tesno sodeluje s tekmovalci

Kot veste, Alpina sodeluje tako z domačimi kot tujimi smučarji, da bi se na eni strani naš razvoj sproti prilagajal potrebam na tržišču, na drugi strani pa, da s promocijo naših čevljev širimo tržne možnosti.

Na področju alpskega smučanja sodelujemo s preko sto smučarji in smučarskimi delavci. Med temi je kar 38 tekmovalcev slovenskih reprezentanc, pa tudi 12 perspektivnih mladih smučarjev. Z našimi čevlji vozijo tudi nekateri norveški reprezentanti in tekmovalci A in B reprezentance Danske.

Po večini tekmovalci uporabljajo le naše čevlje, s 15 smučarji pa imamo posebne pogodbe, na podlagi katerih smučarji dobivajo tudi nagrade glede na uspehe, ki jih dosegajo.

Med reprezentanti, ki bodo na novo nastopali z našimi čevlji, omenimo Natašo Bokal, Tino Kavčič in Matjaža Vrhovnika.

Med tekači in biatlonci bo v sezoni 94/95 v svetovnem pokalu z našimi čevlji nastopalo 30 tekačev, od tega 25 tujih, in 34 biatloncev, od tega 26 tujih tekmovalcev.

Nagrade za uspehe dobiva 6 naših tekmovalcev, medtem ko nekatere tuje tekmovalce podpirajo in nagrajujejo firme, s katerimi Alpina sodeluje pri prodaji naše obutve.

Največ pričakujemo od norveških tekmovalcev Alsgaarda, Kristiansena in biatlonca Bjorndalena in pa seveda od beloruskih smučarjev.

Ta čas tekmovalce že obiskujemo na treningih, jih opremljamo, izmenjujemo izkušnje in druge informacije, kar nam koristi pri nadaljnjem delu.

Lojze OBLAK,
Peter JEREB

Štajerska se je s krizo spoprijela z vsemi močmi

Najprej smo se ustavili v Mariboru, kjer prodajalna na novi (ugodnejši) lokaciji kar uspešno deluje.

Poslovodkinja Danica Volf je med drugim povedala: »V pomladanskih mesecih smo bili kar uspešni, potem pa se je prodaja junija nekoliko ustavila. To prav gotovo ni odvisno od naše obutve, temveč od niz drugih dejavnikov, saj imamo kar v redu ponudbo. Moram pa reči, da se včasih pri obutvi pojavi kar precej vidnih napak...

Sicer pa najbolje prodajamo obutev iz naravnih materialov. Dobro prodajamo sandale (dobili smo jih tudi iz drugih prodajalnih). Ljudje iščejo tudi polletno (platneno) obutev (kar je za ta čas razumljivo).

Dobro prodajamo tudi planinsko obutev iz simpatike, tako moško kot žensko.

Pri svojem delu kar dobro sodelujemo s strokovnimi službami v Žireh. Dobro je tudi, da imamo veliko stalnih strank...« je še menila poslovodkinja. Kaj pa menijo o naši ponudbi kupci, ki so bili ta čas v prodajalni?

Peter Robnik, Maribor:

Vaša modna obutev je precej podobna italijanski; pogrešam pa moške klasične modele, bolj angleškega stila.

Kar zadeva planinsko obutev – uporabljam Adidas. Škoda, da nimate nič obutve iz porpena. Najbolj pa seveda poznam vašo firmo po smučarski obutvi.

Tudi **Suzana Hojnik** dobi v naših prodajalnah obutev za vso družino. Meni, da imamo primerno ponudbo in v zvezi s tem nima posebnih želja. Tudi za naše cene pravi, da so dokaj sprejemljive.

Prodajalna v Murški Soboti je 15. avgusta praznovala 20-letnico delovanja. Zanimivo je, da so v prodajalni, ki jo že ves čas vodi Alojz Bratkovič, vseh dvajset let isti ljudje, saj sta se zamenjali le dve prodajalki. Morda je tudi to pripomoglo k večji homogenosti v prodajalni in lepim uspehom, ki jih dosegajo.

Poslovodja **Alojz Bratkovič** se takole spominja preteklih let:

»Zares, od avgusta 1974, ko smo začeli, fluktuacije skorajda ni bilo. Ob odprtju prodajalne je bila le-ta ena najbolj modernih v Alpinini maloprodajni mreži. So bile pa tedaj povsem drugačne razmere na trgu; ljudje so hitro kupovali

Po dolgem času sem izkoristil možnost in se pridružil vodji MPM Alešu Dolencu in vodji slovenskega rajona prodajaln Oliveri Jereb na njuni poslovni poti v severovzhodni Sloveniji.

Obiskali smo prodajalne v Mariboru, Murški Soboti in na Ptuj. Nobenega tarnanja nismo slišali, prav tako ne malodušja; le stvarna ocenjevanja razmer in predloge, ki lahko pripomorejo k večji uspešnosti na našem malem tržišču, kjer pa je konkurenca vedno hujša...

zlasti določeno obutev, saj konkurenca praktično nismo imeli.

Sedaj je precej drugače; konkurenca je vedno večja, tako da je izredno pomembno, da za to okolje naročimo pravo obutev. Mislim, da pri tem kar uspevamo. Res pa je tudi, da je marsikatera obutev precej drugačna kot smo menili ob naročilu. Če pride do konstrukcijskih pomanjkljivosti, to lahko zelo spremeni serijsko izdelavo obutve.

Tako smo na primer pri ženskih sandalah ugotovili polno drobnih napak, medtem ko so drugi kot vlti na nogo. Vemo, da se ne kupuje tako, kot se je nekdanj; tudi potrebe kupcev so drugačne kot včasih in obutev je res težje prodajati. V prodajalno so prihajali kupci iz Avstrije, Hrvaške, Madžarske; sedaj teh ni...

Mislim, da imamo najboljše kolekcijo modne obutve na domačem trgu; to so opazili tudi kupci, za katere lahko rečem, da zelo budno spremljajo ponudbo na trgu. Na področju planinske in smučarske obutve veljamo za dobro »marko«. Mislim, da imamo tudi konkurenčne cene. Ko dobimo obutev v prodajalno v nekaj dneh vemo ali bo šla ali ne; če slabo prodajamo, se dogovarjamo z vodstvom MPM za predispozicije, pri čemer nam pomaga tudi računalnik. Sicer pa je važno, da blago pride v prodajalno pravočasno; za nekatere vrste obutve je to še bolj pomembno (apreski, snežke), sicer prodaje ni.

Povedal pa bi še našo skupno in že večletno željo: prodajalno bi bilo treba nujno prenoviti; od poda do vsega ostalega.

Ta čas si je obutev ogledovala tudi mlada družina Krčmar. Medtem, ko najmlajši član družine še ni vedel, da bo kdaj potreboval naše čevlje, sta bila starša bolj zgovorna: »Da, večkrat kupujemo pri vas;

imate dobro kolekcijo, zlasti vaši ženski škornji so zelo v redu. Še se bomo vrnili.«

V ptujsko prodajalno smo prišli ravno v času, ko se je od dolgoletnega vodenja prodajalne poslavljala poslovodkinja, Hedvika Primožič.

(Nadaljevanje na 7. strani)

V Mariboru je poslovodkinja Danica Volf, v sredini prodajalka Sonja Peroša

Iz prodajalne na Ptuj

Kolektiv prodajalne v Murški Soboti, levo: vodja MPM Aleš Dolenc in vodja rajona slovenskih prodajaln Olivera Jereb

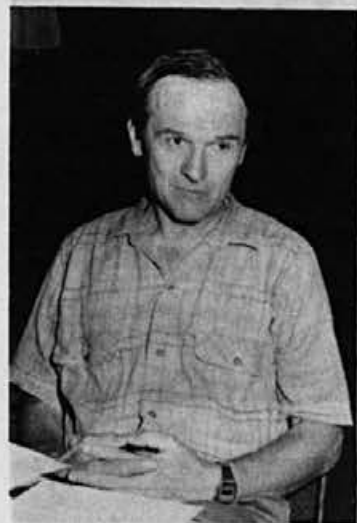
Nova oprema v RCA

V razgovoru, ki ga je vodil Nejko PODOBNIK, so sodelovali: Zoran KOPAČ, vodja RCA, Jure ERZNOŽNIK, organizator računalniških obdelav, uporabnika računalniških uslug v finančnem sektorju Majda MAHNIČ oz. Jure ORESNIK v izvozu in Borut OBLAK, organizator.

Delo-življenje:
Pred kratkim smo dobili novo opremo. Za kaj gre? Koli-ko je to stalo? Kako bomo širili mrežo uporabnikov glede na zmogljivosti? Kaj smo s tem pridobili?

Zoran KOPAČ:
Obstoječa računalniška oprema je stara 8 let, nekaj terminalov celo 11 let. Pred petimi leti smo jo

nekoliko razširili na največjo možno zmogljivost. Poleg tehnološke zastarelosti gre tu tudi za fizično iztrošenost opreme, več okvar je in s tem tudi zastoj. IBM je že pred leti dal ponudbo za zamenjavo naše opreme, ki pa je takrat nismo mogli izpeljati (razpad Jugoslavije). Letos je IBM ponudil opremo s bistveno večjo zmogljivostjo in cenovno dostopno. Strojna oprema je stala 354.000 mark, sistemska programska oprema pa 169.000 mark, torej okroglih 500.000 mark. Sistemsko programsko opremo smo doslej imeli v najemu in smo zanj plačevali 1.690 mark na mesec, sedaj je kupljena, kar je za nas ugodnejše.

Trenutno so na ta sistem priključeni samo terminali v računalniškem centru, v kratkem pa računamo priključiti tudi ostale, ker pričakujemo še en tiskalnik (printer). Obdelavo na novem računalniku smo že testirali z našimi programi in pokazalo se je, da je novi računalnik približno trikrat hitrejši od prejšnjega. Tudi zunanega spomina je več; vsak disk je kopiran še na en fizični disk, tako da do izgube podatkov ne more priti. Vsakodnevno arhiviranje bo tako precej hitrejšo.

Na ta računalnik se lahko priključi do 1000 uporabnikov; trenutno je možnih 140 priključkov; to možnost bomo še razširili.

Lahko povem še to, da je bil novi že leta 1990 izbran kot najboljši. Sicer pa pri nas tudi ni možno zamenjati z drugo vrsto.

Nabavili bomo tudi nekaj novih terminalov, nekaj jih bomo zamenjali z novimi osebnimi računalniki. Določene funkcije bomo prenesli direktno na uporabnike (npr. večje izpise z novimi printerji bomo izboljšali tudi izpis črtne kode, ki je bila doslej dostikrat preslaba, itd.).

Centralna enota skupaj z diski je bistveno manjša in ne zahteva veliko prostora.

Delo-življenje:
Kako ocenjujete izvajanje programov sedaj? Prednost nove opreme pri tem in vizija priprave razvoja v prihodnje.

Jure ERZNOŽNIK:
S staro opremo je večkrat prišlo do zastojev zaradi prezasedenosti programa.

V zadnjih dveh letih so prišle na računalnik tudi obdelave podatkov za trgovine v MPM, to pa je povzročilo večjo zasedenost na diskih. Tudi spremljanje proizvodnje preko računalnika je precej zasedlo zmogljivosti. Tako se je vsega nabralo preveč in stroj je bil preveč obremenjen. Novi stroj

naredi več in hitreje in nudi uporabniku boljše usluge.

Tudi mi v računalniškem centru bomo lahko delali hitreje. Vemo, da se pojavljajo vedno nove obdelave in bomo lahko uporabnikom sedaj hitreje ustregli.

Odvisno pa je tudi od tega, koliko podatkov je potrebno prej obdelati. Kakšnih posebnih novih programov ne predvidevamo, se pa da še veliko stvari dodati in dopolniti.

Borut OBLAK:
Veliko bo potrebno narediti na programu spremljanja proizvodnje, kjer se pojavlja ogromna količina različnih vrst materialov in različnih artiklov. Koordinacijo pri tem bo treba izboljšati. Pričakujem, da bomo začeli izvajati širši projekt pri spremljanju proizvodnje.

Zoran KOPAČ:
V zvezi s tem so že pred leti začeli z velikim projektom, vendar nismo imeli dovolj kadrov za to. Sedaj pa bo treba to še bolj poglobiti. Računamo na novega sodelavca (našega štipendista), ki bo delal na tem področju. Na razvoju smo malo zaostali, saj smo izgubili precej izobraženega kadra. Gre za dokončanje sistema spremljanja proizvodnje.

Delo-življenje:
Ocene sedanjega sodelovanja z RCA? Kaj pričakujete od nove opreme in kaj predlagate?

Majda MAHNIČ:

Trenutno čakamo nove terminalne; potrebe so velike, sama finančna situacija je sedaj taka, da zahteva popolne in sveže podatke. Včasih npr. smo stvari delali za mesec nazaj, sedaj se dela vse tekoče, dnevno, želene izpise pa s pomočjo programerjev izpišemo. S sodelovanjem smo zadovoljni.

Zoran KOPAČ:
Za razvoj je premalo kadra. Vsaka sprememba zahteva ogromno dela, poleg tega pa je treba tudi pri že ustaljenih obdelavah uvesti kaj novega, da je postopek obdelave podatkov boljši in hitrejši. Seveda bi morali imeti »čistega« razvoja več.

Prehod v drug sistem je težji kot smo mislili, saj bo določene stvari potrebno zastaviti čisto na novo.

Prehod bi bil bistveno lažji, če bi pred leti že menjali opremo.

Jure ERZNOŽNIK:
Vsak, ki dela z računalnikom, zajema podatke iz centrale in jih obdeluje.

Osebnih računalnikov je okrog 70; na tem delata 2 človeka v centrali. Spremljanje proizvodnje v celoti je zahteven projekt, ki ga z enkrat še ni mogoče izvesti.

Koncept glavne obdelave je na glavnem računalniku, drugače pa posamezniki ne morejo izvajati obdelave podatkov, ločeno od centralnega računalnika.

Borut OBLAK:

Veliko podatkov bi se pri nas dalo lažje, hitreje in ceneje obdelovati s pomočjo osebnih računalnikov, vendar to nekoliko zapostavljamo. Osebnih računalnikov so v glavnem že stari, pa tudi povezani niso med seboj. Pogrešamo izobraževanje uporabnikov, znanje tu hitro zastareva.

Zoran KOPAČ:
Tečaje izobraževanja računamo organizirati tudi v jeseni; to bo začetni tečaj. Za nekatere, ki so tudi sami pripravljeni kaj več vložiti v to, pa bi pripravili tudi nadaljevalni tečaj.

Nova oprema v RCA

Takole izgleda novi računalnik

Gre predvsem za to, da bi bili uporabniki izobraženi vsaj na svojem področju; da ne bi potrebovali pomoči za vsako stvar.

Borut OBLAK:

Pomoč poteka tako, da »center-vidi, s čim se posamezni uporabnik ukvarja in mu potem predlaga, kako naj se dela z računalnikom loti, da bo čim lažje prišel do željenega cilja.

Delo-življenje:

Orodje za povezovanje je računalnik. Ali razmišljate o mrežnem planu celotnega poslovanja, ki bi bil dostopen vsakemu vodji?

Zoran KOPAČ:

Pred leti smo mrežni plan delali »ročno«. Spremljanje mrežnega plana preko računalnika ni noben problem; dobi se tudi program. Tudi ni problem, kako mrežni plan narediti, ampak izvajanje le-tega, kar je največ odvisno od koordinacije in doslednosti.

Ko naletimo na težave, skušamo poiskati vzroke in jih odpravimo. Morda drugič take težave ne bomo imeli več.

Jure OREŠNIK:

Z računalniškim centrom sodelujem kar zadeva zlasti izvoz.

Nova oprema v RCA

Moram reči, da to sodelovanje ocenjujem zelo pozitivno. Tu imam v mislih programe, ki jih je Alpina naredila za svojo uporabo zaradi specifičnih potreb in so drugačni od tistih, ki bi jih dobili zunaj.

To je rezultat več kot desetletnega sodelovanja.

To nam omogoča hitrejšo delo in tako tudi ustreznejše ukrepanje, saj imamo sprotno evidenco o vsem, kar se dogaja. Ves čas smo se znali razmeram tudi prilagajati.

Sedaj seveda nastopajo razne potrebe in moramo sodelovati tudi pri oblikovanju novih programov. Gre zlasti za povezovanje vseh poslovnih funkcij, kar v končni fazi omogoča sodobnejše poslovanje, saj le ogromno nepovezanih podatkov sedaj ni dovolj. Pa še teh podatkov ni treba obdelovati večkrat, temveč le enkrat.

Pomembno je, da je celotno finančno poslovanje sedaj vedno preko računalnika; poslovni proces

pa od nabave – do izvoza, z vsemi ustreznimi evidencami (stanje plačil itd.).

ZAKLJUČEK:

Računalniška obdelava je tako sama po sebi umevna. Novi računalnik s svojimi zmogljivostmi le še dodatno omogoča kvalitetne usluge uporabnikom.

Tudi potrebe se povečujejo; prav tako se dviguje nivo; če smo včasih pričakovali kvalitetne sprotne podatke, danes računamo, da bomo z računalnikom načrtovali in spremljali delovne in poslovne procese. Za to pa moramo biti ustrezno osveščeni in dosledni. Tudi trg nas k temu vedno bolj prisiljuje.

Štajerska se je s krizo spoprijela z vsemi močmi

(Nadaljevanje s 5. strani)

Tu imajo lepo, veliko prodajalno, ki pa ima zato tudi slabo stran – pri strežbi in izbiri obutve so precejšnje razdalje, kar utruja... Tudi tu imajo veliko konkurenco, zlasti zasebnikov je veliko. Čeprav je to prodajalna v majhnem mestu s precejšnjo okolico, je sedaj največ kupcev iz vrst mladine, ki kupujejo predvsem modno in športno obutve.

Seveda se oglasijo tudi starejši, ki gledajo predvsem na udobje in trpežnost obutve in cene.

Hedvika Primožič pravi: »Vedno smo skušali delati z dobrim sodelovanjem; med nami ni bilo skrivnosti. Tako lahko rečem, da sem bila zadovoljna s svojimi sodelavkami.

Dobro sem sodelovala tudi z vodstvom MPM, tudi če smo bili včasih kritični drug do drugega.

Toda čas se izteka – in težko mi je, ko odhajam, čeprav bom doma imela čisto dovolj dela, saj se z možem ukvarjava tudi z vinogradništvom. Sodelavkam, ki jih bo v prihodnje vodila Dragica Jurgec, želim veliko uspeha pa tudi boljši zaslužek.

Mama Vida in hčerka Simona sta pridno izbirali v naši široki ponudbi. »Lepe modele imate,« pove gospa Vida, »in kar pogosto in največkrat kaj kupimo. No, če bi bilo kaj ceneje, ne bi škodilo.«

Ana Kurež z Dravinjskega vrha pa je ocenila:

Poslovodja prodajalne v Murski Soboti Alojz Bratkovič

»Moram reči, da sem vaša stalna stranka in kupujem več vrst obutve, tudi športno. Mislim, da je vaša kolekcija v redu, tudi cene so primerne. Tudi postrežba je izredna.«

Tole je le nekaj utrinkov s poti po Štajerski in Prekmurju. Človek dobi vtis, da se vsi skupaj počasi dvigujemo iz najhujše krize. Očitno smo se vsi skupaj sprijaznili, da ne bo nikoli več lahko prodajati, zato pa iščemo poti in sredstva, da bi bili kos konkurenci in da bi si na trgu izborili svoj zaslužen kos kruha.

N. P

Ob obisku norveških reprezentantov, ki tekmujejo z Alpinimi čevlji:

Tiskovna konferenca se je nadaljevala v Brekovicah, ko so novinarji lahko izvedeli vse o uspehih in težavah, s katerimi se srečuje Alpina

VAŽNO JE DA VEMO

kadrovske novice

Oba poletna meseca, tako julija in avgusta 94, se je zaposlovanje nekako umirilo; zaposlili smo samo 2 delavca, s tem da smo imeli delo pri urejanju dokumentov novoza-poslenih, ki bodo delo nastopili v mesecu septembru 94. V razdobju julij in avgust 94 pa je bilo nekaj več odpovedi delovnih razmerij in predvidenih upokojitev delavcev, tako da je z delovnim razmerjem do konca avgusta prenehalo kar 16 delavcev.

Z delom je v neposredni proizvodnji v Žireh po vrnitvi iz TO prišel Marko Rupnik; v prodajalni Trbovlje pa se je zaposlila prodajalka Nataša Cizej.

Z delovnim razmerjem so v tem razdobju prenehali iz neposredne proizvodnje v Žireh Jože Poljanšek, Cirila Kožuh, Simon Jereb, Vencelj Benedičič, Marta Radej, Dominik Miklavčič in Maksimilijan Jereb; iz odpreme pa je z delom prenehala Ida Bogataj. Iz obrata Gorenja vas je z delom prenehala Danica Likar, iz obrata na Colu pa: Anita Jež, Katica Kobal, Tatjana Žejn, Silvana Kožman, Tanja Rupnik in Aleš Krapež, ki je odšel v TO.

V obratu Rovte je z delovnim razmerjem prenehala Bernarda Rupnik.

OB VSTOPU

Sodelavkam: Marti Kavčič, Jani Mrovlje, Renati Jezeršek in sodelavcem Bogu Filipiču in Jožetu Žaklju iz oddelkov v Žireh ter Darji Urek iz prodajalne v Kopru ob sklenitvi zakonske zveze iskreno čestitamo in jim v zakonu želimo sreče, veliko zdravja, zadovoljstva in vsega dobrega.

OB UPOKOJITVI:

Dolgoletnim sodelavcem Jožetu Poljanšku iz lahke montaže, Vencelju Benedičiču iz orodjarne, Marti Radej iz šivalnice, Idi Bogataj iz odpreme in Bernardi Rupnik iz obrata Rovte ob odhodu v pokoj želimo vse dobro, predvsem pa trdnega zdravja, zadovoljstva in razumevanja med domačimi.

Štipendija je pomoč za učenje

Nevenka Zalar je začela svojo pripravniško prakso

Z novim šolskim letom se je dosedanjim petinšedemdesetim štipendistom pridružilo še devetnajst novih. Od dvaindvajset razpisanih štipendij smo jih podelili štirinajst za obutveno stroko (od skrajanega programa do višje šole), dve za študij na ekonomski fakulteti, eno štipendijo za študij na pravni fakulteti in dve za gimnazijo. Za študij na fakultetah smo podeljevali štipendije našim štipendistom srednjih šol, štipendije za gimnazijo sta dobila dva domača odličnjaka, štipendije za šolanje na obutveni šoli pa vsi, ki so zanj zaprosili. Upamo, da smo se odločili pravilno in

bodo povrnili naše izkazano jim zaupanje.

Štipendije pomenijo za Alpino kar precejšen strošek, saj pokrivajo štipendistom dijaške mesečne vozavnice in malico, boljšim po uspehu pa še kaj ostane.

Upam, da bo naslednje šolsko leto učni uspeh, predvsem obutvenikov, precej boljši, saj tako slabih ocen (pri določenih kar poraznih) kot so bile letos, nismo vajeni. Očitno se mladi ne zavedajo, da je štipendija pomoč za učenje oz. šolanje, ne za neučenje, in da bodo s svojim neznanjem prišli na delo, kjer se bo od njih pričakovalo, da znajo, kar so jih v šoli učili, ne pa da ne ločijo naravnega usnja od umetnega ali ne ločijo debelin sukancev ali šivank.

Mogoče so moje ocene ostre in posplošene, vendar to ni moj namen. Želim le, da cvekarjev ne bi bilo več, ali z drugimi besedami, če mladi hodijo v šolo, naj se za delo tudi res usposobijo.

Franja NOVAK

Silvestru Trčku v slovo

Iz vrst naših upokojencev je za vedno odšel Silvester Trček, rojen leta 1932. V Alpini je pričel delati avgusta leta 1954 kot kvalificiran čevljar. Večinoma je delal v montažnih oddelkih, leta 1967 pa je opravil izpit za visokokvalificiranega izdelovalca spodnjih delov obutve. Kasneje je bil razporejen na delo »zamenjava VKV delavcev« v montaži. Upokojil se je v aprilu leta 1989. Dolgoletnega delavca Alpine Silvestra Trčka, katerega je smrt prezgodaj izrgala iz vrst upokojencev, se bomo vedno spominjali.

Stanislavu Bogataju v slovo

V poletnih mesecih smo se za vedno poslovili od našega upokojenca Stanislava Bogataja, rojenega leta 1926.

Stanislav Bogataj je svojo delovno pot v Alpini pričel septembra leta 1952, najprej kot kvalificiran čevljar, leta 1961 je bil razporejen za mojstra in kasneje za vodjo prirojevalnice. Medtem je opravil tudi izpit za visokokvalificiranega čevljarja in je bil leta 1968 premeščen za kontrolorja končnih izdelkov.

Invalidsko se je upokojil leta 1971.

Nekdanjega dolgoletnega delavca in upokojenca Alpine Stanislava Bogataja bomo ohranili v trajnem spominu.

Uspešen nastop pihalne godbe Alpina na promenadnem koncertu v Goropekah

Pihalna godba Alpina prekosila samo sebe

V prejšnji številki Delo-življenja ste lahko prebrali prispevek Ivana Revna o nastopih Pihalne godbe Alpina Žiri. Dodajam še svoje vtise kot predsednik Pihalne godbe Alpina, da bodo delavci, ki nas finančno podpirajo, spoznali, kakšen napredek smo dosegli v letu dni, odkar nas vodi dirigent, profesor glasbe Milan Matičič.

Trda roka in visoka strokovnost dirigenta nas je v tem času pripeljala kar na nekaj pomembnih nastopov.

Trud godbenikov se je izplačal. Že na občinski reviji godb v Železnikih smo daleč presegali ostali dve godbi. Kmalu za tem smo sodelovali na reviji gorenjskih pihalnih godb v Kamniku. Vse godbe so bile dobre, zato smo se mi še posebej potrudili, tako da so strokovnjaki opazili naš napredek. To nam je dalo še večji polet v pripravah za naslednji nastop – tekmovanje slovenskih godb v Ormožu, kjer smo tekmovali po skupinah – glede na število godbenikov. Kljub naporni poti in vročini smo zbrano zaigrali prvo skladbo. Opazil sem, kako se je komisija spogledala in z večjo pozornostjo prislusnila naši drugi skladbi G. Učakarja POD LIPO. To je venček slovenskih narodnih pesmi, prepletenih z različnimi težkimi prehodi iz ene melodije v drugo. Pri tej skladbi smo pokazali vse kar znamo in zaigrali tako, kot je od nas zahteval dirigent. To nam je prineslo največ tekmovalnih točk. Tako smo osvojili prvo mesto in dobili tudi pokal, ki krasi našo godbeno sobo in je v ponos vsem nam godbenikom, dirigentu in končno lahko tudi delavcem Alpine, saj smo tako tudi častno zastopali ime Alpine.

Za vsako godbo so pomembni tudi manjši priložnostni nastopi. Tako smo počastili prihod dvakratnega mladinskega svetovnega prvaka v balinanju Uroša Veharja, saj vemo, da se v zgodovini manjšega kraja kaj takega lahko zgodi le redko. Sprejem v Žireh je bil veličasten in k temu smo pripomogli tudi Alpinini godbeniki.

Sodelovali smo tudi na slavnju na praznik sv. Ane na Ledinici ob prenovitvi cerkve in obisku visokih cerkvenih dostojanstvenikov, na čelu z ljubljanskim metropolitom nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem. Veliki množici vernikov smo igrali cerkvene in slovenske narodne skladbe, tako da je bilo to za Žiri res enkratno srečanje in velik praznik.

Koncert, s katerim smo nastopili v Postojni, je obiskalo tisto nedeljo več tisoč obiskovalcev, od Japoncev, do nemško in italijansko govorečih gostov pa tudi drugih turistov. Tudi veliko Slovencev je bilo, vsi so nas slikali in snemali. Tako vidimo, da Alpinina godba še vedno uspeva in predstavlja pravo atrakcijo za vse, ki nas poslušajo in vidijo, saj naše slovenske narodne noše tudi veliko pripomorejo k temu, da smo za vse tako zanimivi.

Godbeniki smo hvaležni našemu dirigentu, da nas je ponovno dvignil in nam vžil novega elana za delo. Že dejstvo, da nam v zadnjih dvajsetih letih v slovenskem prostoru ni uspelo doseči prvega mesta na tekmovanjih pihalnih godb, pomeni, da smo res izredno napredovali.

Prvo mesto v Ormožu je rezultat prizadevanj dirigenta in godbenikov pa tudi Alpine in njenih delavcev, ki omogočajo s finančno podporo godbi take uspehe. Upamo, da bo še naprej tako, saj bo nujen nakup nekaj dotrajanih instrumentov, ki jih bo treba nujno zamenjati, da bomo lahko normalno igrali naprej in uveljavljali tudi ime Alpine.

Viki ŽAKELJ

Uspešen promenadni koncert

Sredi julija je Pihalna godba Alpine pripravila propagandni nastop pri planinskem domu na Goropekah.

Pod vodstvom novega kapelnika Milana Matičiča so naši godbeniki dve uri razveseljevali vse, ki so ta dan obiskali to zanimivo izletniško točko.

V nastopu je bilo čutiti velik napredek in potrditev kakovosti. Naj ponovimo, da so pred kratkim v Ormožu, na festivalu godb v svoji skupini (sestav do 20 godbenikov) zmagali in pri tem premagali nekatere godbe, ki se sicer uvrščajo med najboljše v državi.

To je bila tudi iztočnica za pogovor s kapelnikom Matičičem, ki sicer vodi pihalni orkester slovenske policije. Takole pravi: »Tu sem naletel na čudovite ljudi, ki sicer nimajo dovolj glasbenega znanja, pa zato toliko bolj igrajo z dušo. Mislim, da so z vztrajno in temeljito vadbo res veliko napredovali in mislim, da še niso dosegli največjega možnega dometa.

Poleg sistematične vadbe pa so za uspeh pomembni instrumenti, ki bi jih bilo treba nujno postopoma zamenjati. Pri tem bi Alpina (in seveda druga podjetja v Žireh) morala najti toliko sredstev, da bi omogočila nadaljnji obstoj in razvoj godbe, ki pomeni tudi uveljavitev firme in žirov v slovenskem prostoru.«

Med odmorom si je dirigent Milan Matičič prižgal pipo

Res, prav škoda bi bilo, da bi se pretrgala več kot štiridesetletna tradicija ansambla, ki je bil v vsem tem času nepogrešljiv kulturni dejavnik v kraju. Še posebno je to važno sedaj, ko je godba sicer v vzponu, vendar omejena glede na sposobnost instrumentov.

To prijetno poletno popoldne v Goropekah je vse prisotne obogatilo, hkrati pa dalo misliti...

Prav škoda, da ni bilo poslušalcev še več.

N. P.

Konradu Peternej častno priznanje

Na veliki mednarodni razstavi naivne umetnosti INSITA 94, ki je ta čas v slovaški Bratislavi, je Konrad Peternej prejel častno priznanje za svoja tri razstavljena dela.

Koliko to priznanje velja v umetniških krogih, so našemu umetniku zaupali naši kritiki! (dr. Mirko Juteršak).

Tako priznanje v množici prispelih del umetnikov z vsega sveta, se lahko postavi ob Rubensovo medaljo in zlato medaljo Evropske skupnosti, kar je Konrad Peternej prejel nekaj let nazaj.

»To mi seveda veliko pomeni,« pravi Konrad, »imam pa še polno načrtov. Morda bom razstavil v Italiji in Združenih državah Amerike. Prav posebno pa me razstave ne vlečejo, saj moram potem vse svoje delo v določenem času prilagoditi tem ciljem...«

Umetniški opus Konrada Peternej se očitno širi, od romantičnih pokrajin, ko v delo vložijo svojo dušo, preko skladno naslikanih tihožitij, do portretov.

Zdi se, da umetnik sedaj podzavestno združuje ustvarjalnost prvih let (interjerji s figuraliko), do slik, kjer so zrele človeške figure posrečeno vrašene v enakovredno naravno okolje.

Ta novi ustvarjalni lok, ki ga laiki samo slutimo, bi kazalo s strokovno umetniško kritiko sproti ustreznourednotiti.

Sokolski dom – dediščina – malo drugače

V junijski številki Delo-življenja obravnava Janko Reven usodo Sokolskega doma z zornega kota zgodovine in kulture. Kadar pogledam omenjeni članek, se vznemirim, ker so mi razmere kot tudi socialna struktura članstva iz tistih časov precej poznane. Člani Sokola so bili bogatejši, režimu naklonjeni ljudje in liberalno nacionalnih nazorov. Kljub omenjeni prednosti je bila kulturna dejavnost z eno samo igro na leto zelo skromna. Bolj dejavni so bili s telovadnimi nastopi in veseljami.

Največja črna pika v Sokolu je ta, da so se v času Orjune mnogi člani Sokola vključili vanjo (Orjuna: organizacija jugoslovanskih nacionalistov).

Janko Reven tudi pritika župniku Logarju grmenje nad Sokolom. To bo komaj držalo, saj je zašel popolnoma v vode Sokola in liberalcev.

Nikjer Reven ne omenja prvojanuarske diktature, ki sta jo ob podpori Sokolov in njim enakih uvedla Živković in kralj Aleksander, za kar je slednji svoje plačilo prejel v Marseillu leta 1934. Z omenjeno diktaturo so razpustili vsa katoliška prosvetna društva, ker so bila v napoto Sokolu.

Še eno je zanimivo, ko omenjam telovadbo. V tistih kraljevih časih je bil Sokol tako »gor vzet«, da kdor ni telovadil pri Sokolu, pa čeprav je vadil in telovadil pri rednih šolskih urah, ni dobil odlične ocene, da ne omenjamo telovadbe pri prosvetarjih.

Ko je okrog leta 1934-35 prišel na vlado spet Korošec, se spet odprejo vrata katoliško prosvetnega društva. Oživele so igre in telovadba. Dvakrat na teden smo se sestajali v Prosvetnem domu na Dobračevi. Dom je stal med Trčkom in Balantačem, tam, kjer ima Pavel Kristan danes stanovanjsko hišo.

Po letu 1938 so se začele priprave za gradnjo novega prosvetnega doma. Les smo zbirali pri faranih po hribih in delali prostovoljno. Stal je na mestu današnje šole. Svet še ni plačan, ker je bil po vojni zaplenjen prosvetarjem. Janko omenja rušenje stavb, ki so dišale po katolištvu, Sokolski dom je bil tudi porušen, a so ga obnovili, ker je bilo njegovo rušenje samo pesek v oči Žirovcem. Druge stavbe so vse poravnali z zemljo, material pokradli ali uničili. Nemci so načrtno uničevali, kar je bilo katolištvu in slovenstvu naklonjeno, boljše vize pa je z delom samo nadaljeval. Zanimiv je podatek o načrtih cerkve, ki me še danes preseneča. Sram jih ni bilo nobene stvari in le višja sila je delovala, da se načrti niso uresničili. Iz cerkve so namreč hoteli napraviti kino-dvorano. Ker pa ni bila dovolj akustična, so načrt opustili. Po vojni so zaradi neplačanih davkov hoteli zapleniti tudi orgle.

Davki so bili namerno zelo veliki, da bi potem imeli pretvezo, uničiti cerkev.

Kar se s stavbo danes dogaja, je delo »učencev« Sokola. Dokler je za organizacijo skrbela država (še v kraljevini), je kar šlo. Ko so prišle žrtve, je sistem odpovedal.

Tako se je pred letom zgodil skoraj čudež. V bivšem Sokolskem domu je imel novomašnik Peter Žakelj novomašno kosilo in vse, kar k temu spada. Kljub temu, da tarnamo, da se ni nič spremenilo, se vendarle je. Letos ob novi maši se je dogodek ponovil v naši žirovski šoli. Pred sedemnajstimi leti pa človek skoraj ne bi imel kam položiti glave za isti dogodek. Vesel sem teh sprememb in odprtosti, ki je je v našem narodu žal še premalo.

Tone MLINAR

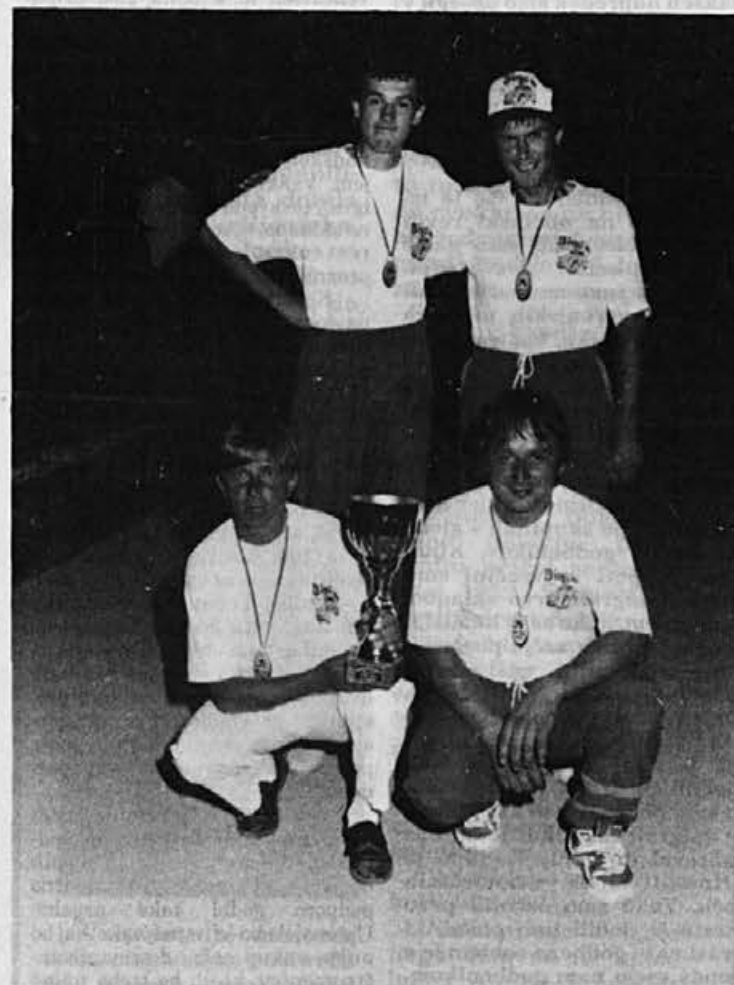
Turnirja ob 20-letnici BŠD se je udeležilo 12 ekip

Pred kratkim je Balinarsko športno društvo Žiri proslavljalo 20-letnico svojega delo-

vanja. Žirovski balinarji so se ob tem spomnili, kako je bilo pred dvajsetimi leti, ko je ustanovitelj društva Alojz Firšt začel z akcijo za izgradnjo balinišča, s pomočjo prvih članov in ostalih krajanov.

20 let

**balinarskega
športnega društva**

Zmagovalna ekipa turnirja ob 20-letnici balinarskega društva, čepita: Dušan Zadravec in Drago Benedik, stojita: Uroš Vehar in Igor Ušeničnik

Bo Ivan Tavčar še vedno sameval? Sicer pa se uredništvo opravičuje predsedniku sveta KS Log Viktorju Jelovčanu, ker smo v prejšnji številki pomotoma napisali, da je nastopajoči Janez Demšar predsednik sveta te krajevnosti.

Poleg že omenjenega Lojzeta Firšta so za gradnjo veliko prispevali nekateri žirovski prevozniki: Tone Seljak, Stane Vehar in Maks Oblak (starejši) in Anton Kokalj, Karl Kavčič je prispeval les, pa tudi Dušan Podobnik, ki je bil direktor Mizarskega podjetja, ki je pomagalo pri gradnji in je ob otvoritvi tudi prvi vrzel kroglo.

V zgodovini društva so vidno vlogo odigrali predsedniki: Lojze Firšt, Ciril Reven, Livio Givgovaž, Franc Loštrec, poleg njih pa še mnogi drugi člani, seveda tudi dolgoletni tajnik Janez Ravnikar in prav tako dolgoletni blagajnik Peter Lukan, ki so na različne načine prispevali k napredku društva.

V začetku je bilo članov kar okoli 400, saj so bili vključeni tudi člani iz Rovt, ki pa so kasneje ustanovili lastno društvo. Sedaj je članov nekaj manj (okoli 230, od tega je 11 dečkov in 22 članic. Člani tekmujejo v prvi gorenjski ligi in trenutno zasedajo sedmo mesto. Bomo videli, kako se bodo uvrstili v jesenskem delu.

Dečki prav tako nastopajo za gorenjsko prvenstvo tako v dvojicah kot posamezniki. Naj omenim, da je Blaž Bogataj ob 20-letnici na tekmovalju v Žireh v močni konkurenci zasedel drugo mesto in dobil za nagrado Alpinine čevlje.

Poleg tega člani in članice nastopajo na mnogih prijateljskih srečanjih po vsej Sloveniji. Sodelujejo z društvi iz Škofje Loke, Idrije, Kranja, Vrhnike, Logatca, Dobrove, Velenja, Rogaske Slatine, Portoroža... Ob tem je treba omeniti tehnični oz. strokovni kader. Drago Benedik uspešno trenira dečke, Stane Pivk pa sodeluje kot republiški sodnik na tekmovaljih.

Poleg tega je sodniške izpite opravilo še 12 članov, od katerih so aktivni še štirje območni sodniki. Praznovanje ob 20-letnici društva smo organizirali sredi avgusta. Ob tej priliki smo se spom-

nili zaslužnih članov. V pripravah na proslavo in tekmovalje so nas podprli: Krajevna skupnost Žiri, ki je prispevala za nasutje dvorišča, Alpina je dala material za ureditev prizidka in nagrade. Prav tako je firma MUK COLOR Janeza Kopača preplekala fasado doma ob balinišču. Milan Oblak (firma Magušar) je prispeval nagrado (pleteno srce iz testa). Prispeval pa je tudi ves kruh, ki smo ga potrebovali za malico tekmovalcem in drugim. Za prvo nagrado posameznikov je poskrbel Jaka Kavčič z najboljšimi planinskimi čevlji (gojzarji).

Na tekmovalju je nastopalo 12 ekip, ki so v izločilnih bojih nastopale na štirih baliniščih. Po ogorčenih celodnevih bojih je v finalu naša druga ekipa, v kateri je nastopil tudi dvakratni svetovni mladinski prvak Uroš Vehar, premagala ekipo Logatca in osvojila pokal, medtem ko je naše prvo moštvo v borbi za tretje mesto izgubilo z Vrhniko. Razumljivo je, da je Uroš Vehar največ prispeval k zmagi.

Naj omenim, da so nam pomagali tudi rovtarski in žirovski lovci, ki so prispevali meso za srnjakov golaž.

Tako lahko rečem, da smo dvajsetletnico uspešnega delovanja proslavili res lepo. Še poseben poudarek praznovanju so dali uspehi Uroša Veharja na svetovnem mladinskem prvenstvu, ko je zmagal v hitrostnem izbijanju in je bil tudi v zmagoviti slovenski ekipi najboljši mož.

Za dosedanje stalno pomoč se zahvaljujem gasilskemu društvu Dobračeva, Alpini, Etiketi in Mercatorju, seveda pa tudi vsem članom in ostalim, ki so s svojim delom prispevali k napredku društva.

Jure GREGUROVIČ

Aktualni intervju

Pogovarjamo se z dvakratnim mladinskim svetovnim prvakom v balinanju, našim štipendistom Urošem Veharjem.

Delo-življenje:

Se spominjaš začetkov svoje balinarske kariere?

Uroš VEHAR:

Seveda se in kot kaže, so me starejši opazili, tako da lahko rečem, da balinanje vadim od svojega enajstega leta. Dobil sem veselje, tudi zaradi dobre družbe, in se pet let nazaj dokončno odločil med balinanjem in nogometom. Vključili so me v ekipo in začel sem nastopati. Kasneje sem se vključil v klub Trata, kjer me je začel trenirati odlični trener Ivan Burnik in tako sem hitreje napredoval.

Delo-življenje:

Kmalu si bil že reprezentant?

Uroš VEHAR:

V mladinski reprezentanci sem že od leta 1991 in prvič sem za slovenske barve nastopil na dvoboju s Hrvaško.

Delo-življenje:

Od tedaj so se uspehi kar vrstili!

Uroš VEHAR:

Mislim, da sem tako med posamezniki kot v dvojicah tekmoval kar uspešno tako doma (nekaj časa sem nastopal celo za dva kluba), kot v mednarodni konkurenci. Uspešno je bilo že lansko svetovno prvenstvo, še bolj pa seveda letošnje, ko smo postali ekipni svetovni prvaki, sam pa sem bil prvi še v hitrostnem izbijanju.

Delo-življenje:

Študij in trening zahtevata vsak svoje; kako to usklajuješ?

Uroš VEHAR:

Dvakrat na teden hodim na trening, ob vikendih ponavadi tekmujejo; za šolo še ostane nekaj časa. Mislim, da kar zmorem, lahko bi bil morda še boljši...

Delo-življenje:

Kakšni so torej tvoji načrti za prihodnje?

Uroš VEHAR:

Računam na vključitev v kadetsko reprezentanco za svetovno prvenstvo, na katerem bodo nastopili tekmovalci do triindvajsetega leta. Računam na uspehe tako v dvojicah kot med posamezniki. Prehod v člansko konkurenco me ne skrbi, saj so solidno uvrščeni že sedaj.

Delo-življenje:

To kaže tudi zadnje tekmovalje, ko si bil v dvojicah četrti in med posamezniki sedmi v državi. Tudi v hitrostnem izbijanju sodiš med najboljše slovenske tekmovalce. Kako ti to uspeva?

Uroš VEHAR:

Ob pravilni vadbi je zelo pomembno, da se človek zna zbrati in da zlasti v najtežjih trenutkih ne odpove. Mislim, da mi to kar uspeva.

Delo-življenje:

Kako vidiš perspektive žirovskega balinanja?

Uroš VEHAR:

Sedaj sistematično, trenutno šest fantov. Če bodo vztrajali, bodo z leti še napredovali. Pri tem moramo vsi težiti tudi k samoobvladovanju, samozavesti, koncentraciji, pravilnem vedenju na igrišču. Le tako je mogoče uspeti.

N. P.

Borut Malavašič med najboljšimi triatlonci

Na zadnjem triatlonu jeklenih je med mladinci zmagal Borut Malavašič, hkrati pa je bil med vsemi udeleženci odlični – peti.

Kdo je pravzaprav Borut Malavašič?

Rojen je bil pred dvajsetimi leti v številni družini. Je grafični tehnik, zaposlen v Etiketi.

S triatlonom se ukvarja že od sedemnajstega leta.

Vemo, kaj je triatlon: čolnarjenje – 6 km, kolesarjenje – 20 km, gorski tek – 10 km (to velja za Bohinj).

Borut je doslej nastopal predvsem doma, poleg triatlona se je ukvarjal tudi z duatlonom (kolesarjenje, tek) in kolesarjenjem.

Na vseh teh tekmovaljih je v svoji kategoriji osvojil prva mesta – in če bi bilo pošteno, bi že leta 1990 zmagal v triatlonu (med mladinci).

»Ta garaški šport me veseli; finančno so mi ves čas pomagali starši, sedaj se vzdržujem sam. Treba je vedeti, da je oprema draga, nagrade, ki jih dobivam na tekmah, zaenkrat niso finančne. V zadnjem času me je podprla tudi Etiketa...

Uspehov brez treningov seveda ni. Pomaga mi, da sem treniral pri ŽAK Ljubljana. Tako nameravam delati še naprej in upam, da bom še dosegal uspehe.«

N. P.

Eno večjih in zanimivejših prireditev je bilo vsakoletno tradicionalno srečanje motoristov na Ledinici. Takole so prihajali...

TO JE NAŠ KRAJ

Odpertja prenovljene cerkve na Ledinici se je udeležil tudi ljubljanski metropolit, nadškof dr. Alojzij Suštar, ki ga je pozdravil tudi predsednik krajevne skupnosti Žiri Anton Beovič.

Pri obnovi starodavne cerkvice na Ledinici je sodelovalo preko sto krajanov, ki so lepo uredili cerkev in okolico.

ČRNA PIKA

Račevska cesta ima nekaj globokih lukenj, ki so že velika nevarnost.

Vse sosednje krajevne skupnosti so donedavna po krpale poškodovani asfalt, le žirovska krajevna skupnost je letos očitno v finančni zagati. Stroški za te namene so bili lani in že tudi letos le veliki. Asfalt v Podlescu je tudi pol metra ožji kot do Anžona ali naprej na Vrhovskem območju. Vozniki, ki vedo za omenjene luknje, se jih ognejo; ko bo zapadel sneg, pa ne bodo vidne in takrat bo marsikdo polomil svoje vozilo.

Krajanji Žirovskega vrha nad Melcovo grapo so lani uspeli s pomočjo družbene skupnosti posodobiti in asfaltirati cesto do Bukovca. Sklenili so, da do zime dokončajo jaške in pokrove na njih. Kasneje, če bodo zbrali sredstva, bodo postavili še varovalne ograje na kritičnih mestih. Tudi pesek za posipavanje ob poledici morajo preskrbeti do zime. Tudi to stane. Vedo tudi za dolg Krajevni skupnosti Žiri; računajo, da bodo ta sredstva dobili od nekaterih sovaščanov, ki še niso poravnali svojih obveznosti za cesto.

Ivan REVEN

Na trgu pred združnim domom se je ob sprejemu Uroša Veharja zbralo več sto Žirovcev, ki so navdušeno sprejeli besede predstavnikov krajevne skupnosti, balinarskega društva in Alpine, katere štipendist je Uroš Vehar.

Čestitke in najboljše želje so izrazili tudi kolegi balinarji in balinarke

Sprejem za svetovnega prvaka

27. julija, nekaj dni po velikem uspehu slovenskih balinarjev na svetovnem mladinskem prvenstvu v Saluzzu v Italiji, se je na Trgu svobode v Žireh zbralo več sto ljudi, da bi pozdravili dvakratnega svetovnega prvaka Žirovca Uroša Veharja. Le-ta je namreč zmagal na svetovnem prvenstvu v hitrostnem izbijanju, kot tudi v ekipni konkurenci.

Kljub temu, da je vreme grozilo, da bo pokvarilo slavlje, se je na osrednjem žirovskem trgu že pred osmo uro zvečer zbralo nekaj sto ljudi, ki jih je Uroš navdušil s svojimi uspehi.

Za uvodno razpoloženje je poskrbel pihalna godba Alpine, pod vodstvom svojega novega kapelnika Matičiča.

Pet minut po osmi uri je Rado Tavčar ob hupanju pripeljal prvaka, ki so mu prisotni navdušeno zaploskali. Uroš je stopil na teraso pred Zdržnim domom, z zlatimi kolajnami okrog vratu.

Najprej ga je pozdravil predsednik balinarskega kluba Jure Gregurovič, ki je ob čestitkah in najboljših željah za naprej, ugotovil, da je to uspeh, ki ga morda nekdo v manjšem kraju doseže le vsakih sto let. Zatem je spregovoril predsednik krajevne skupnosti Anton Beovič, ki je slikovito opisal prvo srečanje s sedanjim prvakom in ob koncu podaril Urošu simbolično darilo – žirovsko čipko.

Izkazala se je tudi Alpina, katere štipendist na gimnaziji je Uroš. Mojca Gantar, vodja splošno-organizacijskega sektorja je izrazila veselje, da Urošu ob vadbli, ki

vzame veliko časa in odrekovanja, uspeva uskladiti zahteve šolanja.

V reprezentančni torbi Alpine, ki mu jo je izročila ob koncu, so se skrivala praktična darila, ki bodo Urošu prav gotovo prišla prav.

V imenu prijateljev sta dva mlada balinarja poklonila dvakratnemu prvaku še torbo, ki so jo umetelno v obliki balnišča izdelali v žirovski slaščičarni. Ob koncu se je za vse zahvalil še prvak, ki je izrazil presenečenje nad prisrčnim sprejemom.

Za tem so »besedo vzeli« Krokodilčki, ki so še nekaj ur zabavali prisotne, ki so se večinoma porazgubili po bližnjih gostinskih terasah.

Bilo je zanimivo in spodbudno, Žirovcem je prav gotovo zrasel ponos.

N. P.

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri.

Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik.

Naklada: 2.000 izvodov.

Fotografija: Brigita Zemljarič.

Tisk: Gorenjski tisk Kranj.